

6. Det sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 65/2011 og af proportionalitetsprincippet, en faktisk fejl og en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til manglerne ved vurderingen af, om udgifterne var rimelige.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at den finansielle korrektion, der blev pålagt for regnskabsårene 2011 til 2013, skal annulleres, for så vidt som de er uden retligt grundlag og begrundelse, særligt for så vidt angår 2013, idet den er i strid med princippet om god forvaltningsskik.
8. Med det ottende anbringende gøres i fem særskilte dele gældende, at den omtvistede korrektion blev pålagt som følge af en faktisk fejl fra Kommissionens side og helt uden begrundelse og er i strid med Den Helleniske Republiks ret til forsvar.

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2005, L 277, s. 1).
- ⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2006, L 368, s. 15).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27.1.2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT 2011, L 25, s. 8)

Sag anlagt den 7. maj 2018 — Banco Comercial Português m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-298/18)

(2018/C 249/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Banco Comercial Português (Porto, Portugal), Banco ActivoBank S.A. (Lissabon) og Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Lissabon) (ved advokaterne C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.C. Laprévote, A. Champsaur og D. Oda)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2017/N) af 11. oktober 2017 (Statsstøtte SA.49275) annulleres, for så vidt som den anså contingent capital agreement (den betingede kapitalaftale, herefter »CCA«), der blev indgået mellem den portugisiske afviklingsfond (herefter »afviklingsfonden«) og Lone Star group (herefter »Lone Star«) i forbindelse med førstnævntes salg af Novo Banco, S.A. (herefter »Novo Banco«) til sidstnævnte, for at være statsstøtte, som var forenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgernes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at afviklingen af Banco Espírito Santo, S.A. (herefter »BES«) i 2014 alene blev gennemført i henhold til portugisisk ret, og før Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190) (direktivet om genopretning og afvikling af banker, herefter »BRRD«) trådte i kraft.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at BRRD først fandt anvendelse fra 1. januar 2015.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at salget af Novo Banco, for at den oprindelige procedure for afviklingen af BES kunne opretholdes som en enhed og gennemføres, skulle reguleres i henhold til den nationale ret, som var gældende forud for gennemførelsen af BRRD.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved med urette at fastslå, at der ikke findes nogen uløseligt forbundne bestemmelser i BRRD, som er relevante for vurderingen af CCA.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte artikel 101 og 44 i BRRD.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»procedureforordningen«, EUT 2015, L 248, s. 9), ved at undlade at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, til trods for at der var alvorlig tvivl om, hvorvidt CCA-mekanismen var forenelig med EU-retten, således at sagsøgerne blev frataget deres processuelle rettigheder.

Sag anlagt den 28. maj 2018 — Herrero Torres mod EUIPO — DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Sag T-326/18)

(2018/C 249/52)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: José-Ramón Herrero Torres (Castellón de la Plana, Spanien) (ved advokat J.V. Gil Martí)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DZ Licores, SLU. (Cartagena, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: DZ Licores, SLU. (Cartagena, España)

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES — registreringsansøgning nr. 14 444 855